

1

P H I L O S O P H I A
S. S C R I P T U R Æ
I N T E R P R E S.
EXERCITATIO PARADOXA.

C A P. I.

1. *Quæstionis dignitas.* 2. *Exercitationis summa
Capita.*

1. **V**iguit jam inde à Reformationis primordiis, Pontificios inter ac Evangelicos, gravis magnique momenti Quæstio circa jus, infallibilemque sacrosanctas Scripturas interpretandi normam. Nec quidem temerè. Cùm enim Novi Veterisque Testamenti codices ab omnibus, qui Christo nomen dedere, pro Dei verbò, ac unicò (exceptis solis Pontificiis, qui Traditiones, & Ecclesiæ placita superaddunt) agnoscantur habeanturque principiò, ex quò omnia tum Fidei tum Morum dogmata peti debeant; quæcunque circa ista emergere porrò poterunt difficultates, ad hoc unum Interpretationis punctum vergere, ac confluere, in eâque solâ cunctorum inter Christianos dissidiorum disceptationumque versari cardinem, nemo, qui Theologiam vel à limine salutavit, ibit inficias. Atque hinc etiam luce meridianâ clariùs consequitur, illi, qui verum genuinumque divinarum Literarum sensum indicare valet, ac demonstrare certò atque indubitatè, soli concessum esse, de Fide Moribusque firmum quid ac immobile statuere, ac aliud sentientes refutare, atque convincere. Cùm contrà, quibus hæc denegata est prærogativa, reliqui super arenam ædificent, ac incassum tantum verba fundant, aut siquid fortassis huic illi minimè pertinaci ac nimiùm credulo persuadeant, id adeò infirmis & labantibus subnixum sit fundamentis, ut etiam levissimò diversum statuminantium conamine disjici queat, ac destrui. Quòd verò, hâc interpretandi dote destituti, sibi sacros libros exponendos

A

in